

SOLNA TINGSRÄTT

Avdelning 1

Rotel 1:1

DOM

2013-07-03

meddelad i

Solna

Mål nr B 3223-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Anders Tordai

Åklagarmyndigheten

Västerorts åklagarkammare i Stockholm

Målsägande

1. Daniele Colmet

Västerortspolisen 3KS/U

Sundbybergsvägen 15

171 87 Solna

Företrädd av åklagaren

2. Sekretess

Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Peter Skeppstedt

Advokatfirman Peter Skeppstedt AB

Norr Mälarstrand 22

112 20 Stockholm

3. Sekretess B

Sekretess

Målsägandebiträde:

Jur.kand. Anna Lilje

Advokatfirman Samuelson,

Schönmeyr & Wall, Box 12704

112 94 Stockholm

Tilltalad

HOSAR MOHSIN Mahmood Mahmood, 930714-4015

Frihetsberövande: Häktad

f.n. Häktet Sollentuna

Medborgare i Irak

Postadress

Box 1356
171 26 Solna

Besöksadress

Sundbybergsvägen 5

Telefon

08-561 658 00

Telefax

08-83 50 66

E-post: solna.tingsratt@dom.se

www.solnatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30-16:00

Offentlig försvarare:
Advokat Anton Strand
Advokatfirman Defens AB
Kornhamnstorg 57
111 27 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Grov misshandel

2. Grov våldtäkt

3. Våld mot tjänsteman

4. Våldsamt motstånd

5. Narkotikabrott

Lagrum

3 kap 6 § 1 st brottsbalken

6 kap 1 § 1 st och 4 st brottsbalken

17 kap 1 § brottsbalken

17 kap 4 § brottsbalken

1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen
(1968:64)

Påföljd m.m.

Fängelse 4 år

Andra lagrum som åberopas

1. 29 kap 7 § 1 st brottsbalken

2. 34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Skadestånd

1. Hosar Mohsin Mahmood ska utge skadestånd till Sekretess med 35 310 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 14 april 2013 till dess betalning sker.
2. Hosar Mohsin Mahmood ska utge skadestånd till Sekretess B med 173 690 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 14 april 2013 till dess betalning sker.
3. Hosar Mohsin Mahmood ska utge skadestånd till Daniele Colmet med 5 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 17 april 2013 till dess betalning sker.

Häktning m.m.

Hosar Mohsin Mahmood ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Tingsrätten förordnar med stöd av 43 kap. 5 § andra stycket och 8 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessbestämmelserna i 35 kap. 12 § samma lag ska fortsätta vara tillämpliga på

- uppgifter om målsägandena Sekretess och Sekretess B:s identiteter som har lagts fram vid huvudförhandling i målet inom stängda dörrar. Detta innefattar såväl identitetsuppgifter om målsägandena som andra uppgifter som kan leda till att deras identiteter kan klarläggas genom handlingar som har lagts fram inom stängda dörrar vid huvudförhandling samt ljud- och bildupptagningar av förhör som hållits under huvudförhandling.

- särskilt integritetskänsliga fotografier tagna vid läkarundersökning, s. 16-21 i aktbil. 33, som förevisats inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anton Strand tillerkänns ersättning av allmänna medel med 88 959 kr. Av beloppet avser 52 164 kr arbete, 17 385 kr tidspillan, 1 618 kr utlägg och 17 792 kr mervärdesskatt.
2. Anna Lilje tillerkänns ersättning av allmänna medel - rätt summerat - för arbete som målsägandebiträde med 46 151 kr. Av beloppet avser 29 187 kr arbete, 7 125 kr tidspillan, 609 kr utlägg och 9 230 kr mervärdesskatt.
3. Peter Skeppstedt tillerkänns ersättning av allmänna medel - rätt summerat - för arbete som målsägandebiträde med 42 190 kr. Av beloppet avser 31 050 kr arbete, 2 280 kr tidspillan, 422 kr utlägg och 8 438 kr mervärdesskatt.
4. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträderna ska stanna på staten.

Övrigt

Hosar Mohsin Mahmood ska till staten betala tillbaka kostnaderna för provtagning och analys av provet med 3 755 kr.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har slutligen bestämt sitt gärningspåstående enligt följande.

Åtalspunkt 1-2 Grov våldtäkt och Grov misshandel

Mahmood har den 14 april 2013 brutit sig in i målsäganden A och Bs bostad på Ljunbyplan i Spånga, Stockholms kommun, genom att så sönder en fönsterruta och kliva in genom fönsterrutan.

Mahmood har därefter misshandlat målsäganden A i ansiktet, på huvudet och på kroppen genom att tilldela honom sparkar, knytnävsslag samt slag med en gitarr, med smärta, blodvite, blåmärken, sårskador och medvetlöshet som följd.

Mahmood begick gärningen med uppsåt.

Misshandeln bör bedömas som grov eftersom händelseförloppet varit utdraget, Mahmood brutit sig in i målsägandens bostad och angripit honom med slag mot huvudet med tillhygge. Mahmood har därmed visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Därefter har Mahmood tvingat målsäganden B att klä av sig på underkroppen, tvingat henne att genomföra oralsex på honom samt tvingat henne att trä på en kondom på hans penis. Våldet bestod i att han höll hårt i hennes armar och uttalade att ”hon skulle suga av honom” samt därefter höll hårt i hennes huvud och dragit henne i håret samtidigt som han tryckte hennes huvud mot sig och pressade in sin penis i hennes mun. Hotet bestod i att han – med hänsyn till före över greppet utsatt hennes styvfar för en grov misshandel – utsatt henne för en mycket hotfull där hon genom hans våldsaktiva agerande känt ett tvång att genomföra det han beordrat henne att göra. Den sexuella handlingen är jämförlig med samlag.

Mahmood begick gärningen med uppsåt.

Våldtäkten bör bedömas som grov eftersom hotet varit av särskilt allvarlig art, Mahmood med hänsyn till tillvägagångssättet eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet genom att bryta sig in i målsägandens lägenhet, misshandla hennes styvfar grovt inför hennes åsyn och därefter förgripa sig på henne samt med hänsyn till målsägandens ålder.

Lagrum: 6 kap. 1 § första stycket och fjärde stycket brottbalken samt 3 kap. 5 § och 6 § första stycket brottsbalken.

Målsägandena A och B har båda biträtt åtalet. De har dessutom yrkat skadestånd enligt följande:

Målsägande A har yrkat förpliktande för Hosar Mahmood att till honom betala 50 418 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet tills betalning sker. Grunden är brottslig gärning.

Beloppet avser 40 000 kr kränkning, 4 000 kr sveda och värk samt psykiskt lidande, 320 kr sjukvårdsavgift, 90 kr resa från sjukhuset, 3 200 kr förstörda kläder (av vilka 800 kr avser jacka, 400 kr avser tröja, 700 kr avser jeans och 1 300 kr avser skor) samt 2 808 kr avser förlorad inkomst (av vilka avser 1 080 kr per dag i inkomst och två karens dagar på Försäkringskassan).

Målsägande B har yrkat förpliktande för Hosar Mahmood att till henne betala 225 930 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från dagen för brottet tills betalning sker. Grunden är brottslig gärning.

Beloppet avser 200 000 kr kränkning, 20 000 kr sveda och värk, 1 280 kr reskostnader i form av 490 kr för SL-kort till Målsägande B och 790 kr för SL-kort

för Målsägande B:s vårdnadshavare samt 4 650 kr för saksador (av vilka avser 1 500 kr mobiltelefon, 500 kr gitarr, 1 500 kr glasögon, 800 kr sekretär, 250 kr fem ringar och 100 kr mascara).

Åtalspunkt 3 Våld mot tjänsteman

Mahmood har angripit polisassistenten Daniele Colmet med våld när polisassistenten Daniele Colmet skulle verkställa ett gripande efter att den tilltalade anhållits i sin frånvaro i tid efter åtalspunkten 1-2. Det hände den 17 april 2013 på Rinkebysvängen i Spånga, Stockholms kommun. Mahmood har kastat ett dricksglas mot målsägandens huvud och ansikte varvid glaset har träffat Daniele Colmets hand, vilket medfört svullnad och smärta. Mahmood begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 17 kap. 1 § brottsbalken

Åklagsaren har för Daniele Colmets räkning framställt ett skadeståndsanspråk.

Daniele Colmet har yrkat förpliktande för Hosar Mahmood att till honom utge 8 200 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 april 2013 till dess betalning sker. Grunden är brottslig gärning. Av beloppet utgör 7 000 kr kränkning och 1 200 kr sveda och värk.

Åtalspunkt 4 Våldsamt motstånd

Mahmood har krängt med kroppen och satt sig till motvärn för att hindra polisassistenten Daniele Colmet att verkställa ett gripande efter att den tilltalade anhållits i sin frånvaro i tid efter åtalspunkten 1-2. Det hände den 17 april 2013 på Rinkebysvängen i Spånga, Stockholms kommun. Mahmood begick gärningen med uppsåt.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
Rotel 1:1

DOM
2013-07-03

B 3223-13

Lagrum: 17 kap. 4 § brottsbalken

Åtalspunkt 5 Narkotikabrott, ringa brott

Mahmood har olovligen använt brukat hasch/cannabis som är narkotika. Det var den 17 april 2013 eller någon dag/några dagar dessförinnan på Rinkebysvängen i Spånga eller okänd plats i riket. Brottet bör bedömas som ringa. Mahmood begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § första stycket 6 och 2 § narkotikastrafflagen

Hosar Mahmood har i anledning av brott som prövats genom detta dom varit frihetsberövad i målet från och med den 17 april 2013 och är häktad alltjämt.

DOMSKÄL

Skuld

Åtalspunkt 1-2

Hosar Mahmood har erkänt misshandel och våldtäkt men gjort gällande att båda brotten ska bedömas vara av normalgraden.

Han har hörts över åtalet. På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Målsägande A och Målsägande B samt vittnesförhör med Afnan Hallak och Anton Zetterholm. Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat avrapporterings PM angående SL-kort samt nycklar, protokoll över brottsplatsundersökning, sakkunnigutlåtande, fotografier, PM angående polisens händelserapport samt rättsintyg avseende både Målsägande A och Målsägande B. I övrigt har åklagaren

spelat upp larmsamtal från SOS Alarm. Tingsrätten har synat Målsägande B:s skador.

Inledningsvis synes följande vara klarlagt. Hosar Mahmood har tagit sig in mitt i natten i den lägenhet som Målsägande B bor i tillsammans med sin mamma. Sedan ca ett år tillbaka brukar också Målsägande A bo ganska ofta hemma hos dem. Hosar Mahmood tog sig in i lägenheten genom att slå sönder ett köksfönster och klättra in genom det. Samtidigt som fönstret slogs in pratade Målsägande B i telefon med sin kompis Afnan Hallak. Hon avslutade samtalet när hon förstod att Hosar Mahmood slagit i sönder ett fönster. Målsägande B ringde i stället omedelbart SOS. Samtalet kom att brytas hastigt men hon hann lämna sin adress. Samtidigt kom Målsägande A hem. Väl inne i lägenheten uppstod det ett handgemäng mellan Målsägande A och Hosar Mahmood, i vilket Målsägande B delvis deltog. När Målsägande A låg på golvet tvingade Hosar Mahmood Målsägande B till ett kort oralt samlag. Polis kom till platsen ca 8-9 minuter efter att köksfönstret slagits sönder och då var Hosar Mahmood i färd med att tvinga Målsägande B till någon annan typ av samlag. Polisassistenten Anton Zetterholm ingick i den anländande patrullen. Hosar Mahmood tog sin tillflykt via Målsägande B:s sovrum genom att slå sönder en fönsterruta även i det rummet och hoppa ut genom fönstret. På platsen glömde Hosar Mahmood kvar sin kompis Ali Sabris registrerade SL-kort. Han glömde också kvar sina lägenhetsnycklar. Hosar Mahmood har lämnat efter sig blodspår som har kunnat matchas till den högsta graden av sannolikhet beträffande att DNA:et tillhörde just honom.

Målsägande A har bl.a. uppgett följande. Det var inte bestämt i förväg att han skulle gå förbi lägenheten just när han gjorde. Han och Målsägande B:s mamma hade varit ute på restaurang Metropol och det blev bestämt att han skulle hämta några öl i kylan för att fortsätta på efterfest i en annan lägenhet. När han närmade sig hemmet såg han en person hoppa in rakt genom deras köksfönster. Han skyndade runt huset. När han kom in fick han syn på Målsägande B och Hosar Mahmood i hallen. Han

frågade Hosar Mahmood vad denne höll på med. Hosar Mahmood sa åt Målsägande B att stänga av sin mobiltelefon. Plötsligt slog Hosar Mahmood mobiltelefonen ur handen på henne. Det uppstod ett handgemäng. Hosar Mahmood slog honom i ansiktet med knutna nävar. Plötsligt, efter ett knytnävsslag träffat, gick det upp ett jack vid ena ögat. Det rann blod och han blev som förblindad. Under det slagsmål som sedan följde åkte han i backen två eller tre gånger. Sen fick han en riktigt hård smäll i huvudet. Han däckade, men kvicknade sedan till. Det hördes röster. Han vet att han under händelseförloppet fick minst 7-8 slag och att det var fråga om ett hårt slag mot huvudet. Han hade också jätteont vid revbenen i sidan efteråt, men vet inte om han kan ha blivit sparkad. När Hosar Mahmood flydde trampade denne honom på ryggen. Han minns inte om han fått slag också när han legat ned. När han nu tänkt igenom situationen tror han att han varit medvetslös i någon minut. Han var berusad vid tillfället och det påverkade hans förmåga att hålla sig upprätt negativt.

Av våldet fick han ett stort jack i huvudet som behövde sys med fem stygn. Såret under ögat fick sys med två stygn. Han hade dessutom blåtiror runt både ögonen och var mycket blodig. Det gjorde ont i ena sidan i ungefär två veckor. Han fick åka ambulans till sjukhuset men stannade bara på sjukhuset under några timmar på natten och morgonen. Anledningen till att han sjukskrev sig var att han inte ville visa hur han såg ut.

Målsägande B har bl.a. uppgett följande. Hon vill helst inte minnas den här händelsen och anledningen till att hon på ett mycket sent stadium berättade om det fullbordade orala samlaget var att hon skämdes över vad hon varit med om.

Allt började med att hon pratade i telefon med sin kompis Afnan Hallak. De bor nära varandra. Utanför sitt köksfönster såg hon tre killar grilla. Hosar Mahmood var med där. Sedan hörde hon någon knacka på en fönsterruta och hon såg Hosar Mahmood stå utanför. Hon ignorerade honom och drog för persiennerna. Sedan gick hon ut i hallen. Då hörde hon hur köksfönstret krossades och la på sitt samtal

för att istället ringa SOS. Hosar Mahmood kom in i lägenheten genom köksfönstret. Hon stängde då in sig i sitt rum för att skydda sig medan hon ringde på hjälp. Hosar Mahmood lyckades dock ändå att ta sig in till henne. Hon försökte få denne att lämna lägenheten. Då kom Målsägande A in genom ytterdörren. Männen började bråka. Hon sprang in i köket och hämtade en kökskniv. Allt var kaos när hon återvände. Hon såg Målsägande A på golvet bli slagen av Hosar Mahmood med hjälp av hennes gitarr. Han slog med den mot Hosar Mahmoods huvud minst fem gånger genom att hålla i skaftet och svinga gitarren. Han höll i gitarren med båda händerna och slagen såg ut att vara hårda. Det såg ut som om Målsägande A blev medvetslös. När det kom ljud från Målsägande A slog Hosar Mahmood honom igen för att tysta ljuden. Hon försökte slå Hosar Mahmood på huvudet med den vassa sidan av kniven. Kniven var dock för slö för att ha någon bra effekt. Hosar Mahmood slog kniven ur handen på henne. Hon testade sedan också att slå honom med gitarren, men inte heller det hjälpte. Han slog henne också i ansiktet så att hon bl.a. tappade sina glasögon. Glasögonen gick sönder av slaget och hon fick ett märke på kinden. De befann sig då alla tre inne på hennes rum. Hosar Mahmood blev ”typ medvetslös” av slagen. Allt var täckt av blod. Hon förstod att Hosar Mahmood ville våldta henne. Hon försökte förhala och dra Hosar Mahmoods uppmärksamhet bort från Målsägande A. Hosar Mahmood sa åt henne att ta av sig sina byxor och trosor. Han både sa det åt henne, tog hårt i henne och använde våldet mot Målsägande A som påtryckning. När hon tagit av sig på underkroppen drog Hosar Mahmood ner sina byxor och kalsonger till knäna. Han ville att hon skulle suga av honom. Tvånget bestod både i att han sa det uttryckligen och att han höll i hennes huvud och hår. Hon gjorde då som han sa. Han ville därefter att hon skulle sätta på honom en kondom och att de skulle gå till ett annat rum. Hon hämtade en kondom, men det var svårt att sätta på den. Det var både jobbigt mentalt och rent tekniskt besvärligt. Han stod upp och hon satt på sängen. Kondomen kom på lite halvt. När de var på väg till ett annat rum fick hon syn på poliserna och sprang mot ytterdörren och tog sig ut.

Hosar Mahmood har bl.a. uppgett följande. Han satt och grillade med två kompisar. Det kom äckliga ljud från den lägenheten där Målsägande A bodde. Han såg Målsägande A och kastade därför sten mot rutan. När han sagt hej då till Ali Sabri återvände han till lägenheten för att konfrontera mannen om de äckliga ljuden. Han var då relativt berusad och trodde att Målsägande A gömde sig. Målsägande A började vara kaxig och därför boxade han sig igenom rutan och gick in i lägenheten. Målsägande B började då springa mot sovrummet och han frågade henne var mannen var och varför denne gömmer sig. Målsägande A kom då fram och puttade på honom. Då boxade han till denne. Målsägande A boxade tillbaka. Då sparkade han denne. Målsägande A hade tänkt slå honom med gitarren, men han tog ifrån denne föremålet och slog själv Målsägande A en gång i huvudet med gitarren. Han trodde att Målsägande B var Målsägande A:s tjej och ville därför skämma ut denne genom att göra sexuella grejer mot henne. Han såg åt Målsägande B att ta av sig kläderna vilket hon gjorde. När han tog tag i hennes hår öppnade hon munnen och sög av honom under några sekunder. I övrigt har han inte varit våldsam mot henne. Han kan dock tagit tag i hennes armar när han kastade iväg henne under slagsmålet. Efter avsugningen hade han tänkt våldta henne men polisen kom. Han flydde då ut genom ett fönster. Han trodde att han dödat Målsägande A. Därför ordnade hans pappa en flygbiljett åt honom för att åka till Irak den 24 april. Han berättade för sin far att han nog dödat Målsägande A.

Han kunde inte ta sig hem utan gömde sig bakom en buske tills han kunde åka till Ali Sabri för att byta om. Han hade ju tappat sin nyckel. SL-kortet hade han lånat av samma kompis och även det fanns kvar i lägenheten.

Angående Målsägande Bs ålder såg hon ut att vara i hans egen ålder eller till och med lite äldre.

Afnan Hallak har bl.a. uppgett följande. Hon och Målsägande B pratade i telefon. De såg från respektive fönster att det var några killar som grillade utanför dem. Det

var väldigt sent. Sedan hörde hon hur en fönsterruta gick sönder hos Målsägande B. Målsägande B hade berättat redan då att hon var ensam hemma.

Anton Zetterholm har bl.a. uppgett följande. Det enda som han kände till när de åkte på denna utryckning var att en tjej ringt SOS och skrikit och lämnat sin adress. När de kom in i lägenheten möttes de av en blodig tjej och en kille, Hosar Mahmood, med neddragna byxor. Han kan inte säga något om hur Målsägande B var klädd. Hon berättade att Hosar Mahmood försökt våldta henne och att han slagit en person. Hosar Mahmood flydde ut genom ett fönster. Han försökte hinna i kapp Hosar Mahmood men det lyckades inte.

Tingsrätten gör följande bedömning

I mångt och mycket har uppgifterna från målsägandena och Hosar Mahmood varit samstämmiga. Hosar Mahmood har dock lämnat vaga uppgifter om att hans agerande skulle vara föranlett av att Målsägande A gjort äckliga ljud. Vad det skulle ha varit har han emellertid inte beskrivit närmare. Såväl Målsägande B som Målsägande A har uppgett att det inte stämmer eftersom Målsägande A inte ens var hemma då. Detta har även bekräftats av vittnet Afnan Hallak. Det får därför anses utrett att Målsägande B varit ensam hemma och att Hosar Mahmoods syfte med att ta sig in i lägenheten var att våldföra sig på henne.

I övrigt skiljer sig uppgifterna åt om hur mycket våld som utövats. Det följer redan av Hosar Mahmoods egna uppgifter att det varit fråga om både slag och sparkar mot Målsägande A. Även om Målsägande B varit osäker angående vissa delar av våldet har hon uppgett sig vara helt säker på att Hosar Mahmood slagit upprepat mot Målsägande As huvud med hennes gitarr. Att Hosar Mahmood spontant helt plötsligt skulle ha upphört med sitt våld efter ett slag med gitarren efter att inte kunnat hejdas ens när Målsägande B slagit honom med en knivsegg, ter sig mindre logiskt. Det framgår ju redan av hans egen berättelse att han fortfarande var arg på

Målsägande A, även om det ligger närmare att tro att det inte var fråga om någon egentlig ilska utan snarare att Målsägande A behövde oskadliggöras för att han skulle kunna våldta Målsägande B. Spontant, efter att Hosar Mahmood berättat sin version, har denne uppgett att han trodde att Hosar Mahmood hade dött av våldet. Det stämmer väl med Målsägande B uppgifter om att Hosar Mahmood slog Målsägande A på nytt när denne gnydde och att han då tystnade. Det passar också väl in på Målsägande B:s strategi. Hon visste ju att det fanns en möjlighet att polis skulle komma till platsen. Hade Hosar Mahmood upphört med våldet redan utan att hon behövde avleda honom hade hon ju kunnat agera annorlunda. Sammantaget, och med beaktande av att även övrig skadebild på Målsägande B och hennes saker stämmer väl med hennes utsaga, anser sig tingsrätten kunna utesluta att hon minns fel angående att det varit flera slag med gitarren mot Hosar Mahmoods huvud eller att hon medvetet skulle lämna felaktiga uppgifter. Uppgifterna om övrigt våld mot henne stöds av stödbevisningen, t.ex. det faktum att hennes mobiltelefon plötsligt dog under samtalet med SOS. Tingsrätten finner att det är Målsägande Bs uppgifter om våld som ska läggas till grund för bedömningen i de icke erkända delarna, både vad gäller misshandeln av Målsägande A och våldtäkten. Det blev förvisso endast en bestående skada uppe på Målsägande As hjässa. Men av det kan man inte dra någon slutsats om det rört sig om ett eller flera slag.

Hosar Mahmood har också lyft fram den omständigheten att Målsägande A till läkare uppgett att han inte varit medvetlös. Hade han varit vid medvetande hade han knappast kunnat undgå att uppfatta att Hosar Mahmood tilltvingade sig sex av Målsägande B. Hans förklaring att han nu tror att han faktiskt varit medvetlös en stund eftersom han nu haft anledning att tänka igenom händelsen mer noga, verkar rimlig. Det får därför anses utrett att han under en kortare period inte varit vid medvetande och att Hosar Mahmood då fortsatte att slå honom i huvudet med gitarren.

Frågan är därefter om hur misshandeln ska rubriceras. Det är uppenbart att det endast är gränsdragningen mellan den så kallat normalgradiga misshandeln och den grova misshandeln som finns anledning att pröva. Åklagaren har åberopat att det som gör misshandeln grov är det faktum att förloppet varit utdraget, Hosar Mahmood brutit sig in i bostaden och att angreppet varit med slag mot huvudet med tillhygge. Hosar Mahmood ska därmed ha visat särskild hänsynslöshet och råhet. Bestämningen om att tillhygge använts och att Hosar Mahmood visat särskild hänsynslöshet och råhet måste anses omfatta att det också varit försvårande att Hosar Mahmood ”sparkade på den som redan låg”, dvs. fortsatte misshandeln med sitt tillhygge trots att Målsägande A saknade förmåga att värja sig. Detta är ett fall som ofta, enligt kommentaren till brottsbalken, framstår som hänsynslöst och rått, och som därför i många fall är väl jämförbara med gärningar vid vilka kniv eller annat sådant vapen använts. Hade det varit fråga om sparkar på kroppen på en avsvimmad person hade det förmodligen varit att anse som en misshandel av normalgraden. I detta fall har våldet på den i vart fall nästan medvetslöse Målsägande A riktats upprepat mot huvudet. Det har också varit fråga om ett tillhygge som det varit möjligt att få en ordentlig sving på och därigenom en hög hastighet vid själva träffen. Då saknas betydelse att en gitarr inte egentligen är ett vapen. Däremot kan den tid under vilken misshandeln pågick inte i sig ha någon betydelse vid bedömningen av vilken rubriceringen ska vara.

Mycket av den praxis som finns är gammal, dvs. från tiden före den 1 juli 2010 när 29 kap. 1 § brottsbalken fick en ny lydelse samt det nya brottet grov misshandel, synnerligen grovt brott, infördes. Den ligger också i tiden före den 19 april 2011 när Högsta domstolens avgörande NJA 2011 s. 89 kom. Rättsfallet berörde bl.a. gradindelning och straffvärdesbedömning vid misshandel. Högsta domstolen konstaterade i sitt avgörande att det får antas att avsikten med straffrättsreformen 2010 inte varit att annars gällande principer om förhållandet mellan gradindelning och straffvärdesbedömning skulle frångås när det gäller allvarliga våldsbrott. Det fick istället antas att avsikten inte endast varit att påverka straffvärdesbedömningen

inom givna straffskalor utan också att åstadkomma en förskjutning mellan de olika graderna av exempelvis misshandelsbrott, så att något fler fall än tidigare kommer att bedömas som grova brott. Med ett sådant synsätt skulle en förskjutning av straffvärdesnivåerna av det slag som exemplifieras i motiven att framstå som naturlig. Sammantaget finner därför tingsrätten med beaktande av det ovan anförda att misshandeln är att bedöma som grov.

Att misshandeln har förövats i Målsägande As hem har dock inte någon omedelbar betydelse i rubriceringsfrågan. Den kommer emellertid att ha betydelse när gärningens straffvärde ska bedömas, mer om det under rubriken påföljd och tillämpningen av 29 kap. 1 § brottsbalken.

Vad gäller frågan om våldtäkten ska bedömas vara grov eller av normalgraden gör tingsrätten följande överväganden. Våldet riktat mot Målsägande B har inte i sig varit tillräckligt kvalificerat för att konstituera grov våldtäkt och inte heller själva det sexuella övergreppet. Målsägandens ålder och vad Hosar Mahmood kan ha känt till om den är inte heller skäl för att rubricera våldtäkten som grov. Målsägande B var vid gärningstillfället exakt 17 år och 9 månader gammal. Det saknas underlag för en bedömning att Hosar Mahmood skulle ha förstått att hon var omyndig.

Allmänt gäller att ett hot om våld inte måste riktas på den som blir utsatt för våldtäkt. Det räcker med att någon annan hotas med våld om inte målsäganden ställer upp på sexuella handlingar. I kommentaren till brottsbalken konstateras att tillämpningsområdet för att bedöma en våldtäkt som grov har utvidgats. Som exempel nämns att våld som innebär att ett misshandelsbrott är allvarligt men ändå inte uppfyller kraven för grov misshandel kan kvalificera en våldtäkt till grov våldtäkt. Hot med vapen, kniv och andra föremål som kan medföra allvarlig kroppsskada föranleder i regel bedömningen att brottet är grovt. Tingsrätten hänvisar här till bedömningen ovan angående den grova misshandeln. Det har med facit i hand kunnat konstateras att Målsägande As skador blivit förvånansvärt

lindriga. Både Målsägande B och Hosar Mahmood har emellertid trott att Målsägande A svävade i stor fara eller till och med livsfara. Att i den nödsituation för Målsägande A som Hosar Mahmood förorsakat kräva sexuella handlingar i utbyte för att Målsägande B skulle få möjlighet att hjälpa sin familjemedlem är mycket rått och grymt. Avsikten från hans sida var därtill ett betydligt mer långvarigt sexuellt umgänge när polisen ingrep mot honom med byxorna nere. Att Målsägande B hade turen att polis skulle ingripa var inget som Hosar Mahmood hade att räkna med och därför ter sig hans avsikt som ännu grymmare. Hosar Mahmood trodde ju också att redan denna tidsutdräkt innan Målsägande A kunde få medicinsk hjälp genom att ambulans kom till platsen, var tillräckligt för att Målsägande A skulle ha hunnit avlida. Våldtäkten är helt klart att bedöma som grov.

Åtalspunkterna 3-5

Hosar Mahmood har erkänt gärningarna men har ansett att det våldsamma motståndet ska anses konsumerat av brottet våld mot tjänsteman.

Hosar Mahmood har hörts. På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Daniele Colmet. Som skriftlig bevisning har åklagaren åberopat fotografier, analysbesked från SKL samt analysrapport.

Inledningsvis synes följande vara klarlagt. När poliser kom för att verkställa åklagarens anhållandebeslut låg Hosar Mahmood och sov. Hosar Mahmood bad att få ett glas vatten, vilket han också fick. Det var det glaset som Hosar Mahmood sedan kastade mot Daniele Colmet. Hosar Mahmood sprang därefter mot balkongdörren. Han övermannades och Daniele Colmet sprejade OC-sprej (pepparsprej) i syfte att lugna ned honom.

Det enda som är tvistigt angående händelseförloppet är om Hosar Mahmood försvårat polisingripandet genom att kränga med kroppen, vilket han i sig har vidgått. Han har dock menat att han endast försökt rätta till händerna eftersom han då fått handfängsel på sig.

Tingsrätten gör följande bedömning

Tingsrätten finner att det genom det samlade förloppet har visats att Hosar Mahmood gjort sig skyldig till de gärningar åklagaren har lagt honom till last. Åtalet för ringa narkotikabrott får dessutom ett direkt stöd genom de analyser som gjorts. Det åtalet ska därför bifallas.

Vad beträffar frågan om våld mot tjänstefel ska anses konsumera det våldsamma motståndet eller om tingsrätten ska döma i brottkonkurrens kan följande konstateras. I Magnus Ulvängs Brottslighetskonkurrens, s. 231, finns en analys av vad som ska anses vara brottsenhet för olika typer av brott. Vad avser våld mot tjänsteman anser Ulväng att det väsentliga är antalet angreppsobjekt vilket kompletteras av det tidsliga och rumsliga sammanhanget. När det gäller våldsamt motstånd anser han emellertid att brottsenheten är varje fall av myndighetsutövning. Ledning kan också hämtas i kommentaren till brottsbalken beträffande våldsamt upplopp. Där konstateras att upploppsbroten är riktade mot en myndighet medan våldsbrott mot enskilda personer har ett annat angreppsobjekt. Ansvar döms därför – som huvudregel – ut för båda broten i brottskonkurrens. Våldet mot Daniele Colmet har därför riktats mot hans person, om dock i hans funktion som verkställande polisman. Det efterföljande krängandet har riktat sig mot själva beslutet om att verkställa anhållandebeslutet. Tingsrätten dömer därför för båda broten i brottskonkurrens.

Påföljd

Hosar Mahmood har tidigare dömts för bl.a. rån till skyddstillsyn i förening med samhällstjänst. Hade fängelse då valts som påföljd skulle fängelse åtta månader ha dömts ut. De nu aktuella gärningarna är begångna efter att övervakningen upphört men under prøvotid. Samhällstjänsten har fullgjorts. Eftersom påföljden således inte är helt verkställd har tingsrätten att ta ställning till om den gamla påföljden ska undanröjas eller om det nu ska dömas särskilt till en påföljd. Åklagaren har argumenterat för det senare alternativet med hänsyn till att påföljden i allt väsentligt blivit fullgjord. Tingsrätten delar den bedömningen och dömer därför särskilt till påföljd för ny aktuell brottslighet.

Påföljden för en person som inte fyllt 21 år vid gärningen får dömas till fängelse endast om det föreligger särskilda skäl. Som huvudprincip gäller också enligt 28 § lagen (1964) om unga lagöverträdare att tingsrätten ska ta in ett yttrande från socialnämnd om den som inte fyllt 21 år döms till fängelse i mer än tre månader. Det är möjligt att underlåta att ta in sådant yttrande om det finns särskilda skäl. Ett exempel på undantagssituation är om det med hänsyn till brottets svårhet och den unges bakgrund, såsom den dokumenterats i övrig personutredning som domstolen har tillgång till, ter sig uteslutet att annan påföljd än fängelse kan väljas och att det skulle fördröja målets handläggning att inhämta ett yttrande från socialnämnden.

Det är här fråga om både ett högt artvärde och ett högt straffvärde. Därtill kommer att det är fråga om återfall i våldsbrottslighet. Det finns därför omöjligen något alternativ till fängelse att välja. Därtill kommer att Hosar Mahmood, som är nitton år, sitter häktad i målet. Tingsrätten finner därför att situationen är sådan att yttrande från socialnämnd inte behöver inhämtas.

När straffvärdet ska beräknas kan det konstateras att minimistraffet för grov våldtäkt är fängelse fyra år. Det blir därför utgångspunkten. För grov misshandel är

minimistrafvet fängelse ett år. De två gärningarna tillsammans ligger på ett straffvärde överstigande fängelse fem år. Övrig brottslighet i målet kan inte sägas påverka straffvärdet.

Genom den reform på straffrättsområdet som genomfördes den 1 juli 2010 fastslogs att vid vissa brott, bl.a. grov våldtäkt och grov misshandel ska enligt 29 kap. 1 § brottsbalken särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons trygghet till person. Det kravet måste sägas vara uppfyllt här då det skett efter inträngande i bostad nattetid, där man har att förvänta sig att man ska kunna vara trygg. Enligt förarbetena är ett riktvärde för gärningar som tidigare bedömdes ha straffvärdet fem år att det nu ska höjas med ett år. Sammantaget blir straffvärdet av gärningarna nu sex år. Efter att ha beaktat Hosar Mahmoods låga ålder hamnar straffmättningsvärdet för honom på fängelse fyra å, vilket han också ska dömas till.

Skadestånd

Tingsrätten behandlar här inledningsvis skadeståndet för kränkning respektive sveda och värk vad avser åtalpunkterna 1-2..

Hosar Mahmood har medgett att betala 15 000 kr för i kränkingsersättning till Målsägande A. Tingsrätten finner den här situationen mest jämförbar med det referat av Brottsoffermyndigheten som handlar om sparkar mot en medvetlös person, mot bland annat huvudet, när personen låg ned. Den brottskadeersättning för kränkning som utgick var då 20 000 kr. I detta fall finns fler kränkande inslag. Det har rört sig om angrepp när Målsägande A befunnit sig på en plats där han normalt har anledning att känna sig trygg. Angreppet har skett efter att ha slagit sig in nattetid. Därtill kommer det sista, men mycket kränkande, momentet att Hosar Mahmood trampade honom på ryggen när han skulle ta sig ut genom att krossa ännu ett fönster. Skälig kränkingsersättning bedöms uppgå till 30 000 kr med beaktande av dessa tillkommande kränkande omständigheter.

Hosar Mahmood har därtill medgett att betala 2 400 kr i ersättning för sveda och värk till Målsägande A. Vad beträffar misshandelsbrott finns inga schabloner att luta sig på. Då måste det till viss utredning. Sveda och värk ersätts ju efter en subjektiv skada, till skillnad mot kränkingsersättningen. Målsägande A har tonat ned hur han har upplevt det efter misshandeln. Han har inte sökt annat än akut sjukvård. Mot bakgrund av att han inte ens själv uppgett sig upplevt något större fysiskt eller psykiskt lidande kan ersättningen inte bestämmas högre än till medgivna 2 400 kr.

Hosar Mahmood har medgett att betala 75 000 kr för kränkingsersättning till Målsägande B. Den 15 mars i år meddelade Brottsoffermyndigheten att kränkingsersättningen för vuxna höjs till som lägst 100 000 kr och att en normalersättning kommer att vara 115 000. Den situation Hosar Mahmood försatt Målsägande B för har varit allvarligare än så. Dock har det varit våldet mot Målsägande A som gjort våldtäkten grov snarare än själva den sexuella kränkningen. Tingsrätten uppskattar skälig kränkingsersättning till 150 000 kr.

Hosar Mahmood har medgett att betala 7 200 kr i ersättning för sveda och värk. Samtidigt med höjningen för kränkingsersättning höjde Brottsoffermyndigheten schablonen för sveda och värk till 15 000 kr. Målsägande B har gått i samtal för att bearbeta upplevelsen. Med i övrigt samma resonemang som ovan finner tingsrätten att ersättningen för sveda och värk ska bestämmas till 20 000 kr.

Tingsrätten övergår nu till att pröva övriga skadeståndsanspråk under åtalspunkterna 1-2.

Av 35 kap. 5 § rättegångsbalken framgår att om det är fråga om uppskattning av en inträffad skada och full bevisning om skadan inte alls eller endast med svårighet kan föras, får rätten uppskatta skadan till skäligt belopp. Så får också ske om

bevisningen kan antas medföra kostnader eller olägenheter som inte står i rimligt förhållande till skadans storlek och det yrkade skadeståndet avser ett mindre belopp. I Högsta domstolens dom NJA 2006 s.367 har uttalats att bestämmelsen i 35 kap. 5 § rättegångsbalken avseende skälighetsuppskattning av en inträffad skada när full bevisning om skadan inte alls eller endast med svårighet kan föras, saknar aktualitet i fall där de faktiska kostnaderna kan styrkas genom en räkning och liknande. Det är mot denna bakgrund sakskadorna ska prövas.

Hosar Mahmood har medgett följande ersättningsanspråk fullt ut till Hosar Mahmood: 320 kr för sjukhusavgift och 90 kr för resa från sjukhuset. Han ska därför förpliktas utge dessa belopp.

Vad beträffar de förstörda kläderna har Hosar Mahmood medgett att betala 2 000 kr i ett totalbelopp. Anledningen till att kläderna har blivit förstörda är att vissa tagits i bevisbeslag och i ett fall att Målsägande A inte velat ha plagget kvar när det varit så nedblodat och det skulle påminna om händelsen. Kläder ersätts med visst åldersavdrag och eftersom utredningskostnaderna inte skulle bli rimliga i förhållande till det värde det handlar om får tingsrätten istället uppskatta värdet till skäliga 2 500 kr.

Beträffande sin sjukfrånvaro har den varit sådan att bevis kunnat föras om den exakta ekonomiska förlusten. Skadan inträffade redan i april och Målsägande A måste därför ha kunnat ta fram skriftlig utredning till stöd för sitt yrkande. I dessa fall finns inga bevislättnader. I avsaknad av bevisning får därför hela yrkandet om ersättning för ekonomisk förlust ogillas.

Målsägande B har uppgett att hon normalt har en kostnad för månadskort men att hennes mamma behövde skaffa ett SL-kort för att följa med henne för vårdkontakter och samtalsbehandlingar. Hosar Mahmood har medgivit att betala ersättning för mammans månadskort men bestritt Målsägande B:s eget anspråk på den grunden att

skadan inte förorsakat någon merkostnad för henne. Tingsrätten delar den bedömningen. Hosar Mahmood ska därför endast förpliktas att betala ersättning i enlighet med sitt medgivande.

Övriga saksador får uppskattas till beloppen och beloppen är så låga att utredningskostnaderna om värden skulle bli orimliga.. Hosar Mahmood har medgett att betala 300 kr för den skadade mobiltelefonen. Det har handlat om en relativt gammal telefon och den har skadats på så sätt att batteriluckan faller av. Tingsrätten uppskattar skadan skäligen uppgå till 500 kr.

Hosar Mahmood har medgett att betala hela det yrkade beloppet rörande gitarren. Han ska således förpliktas att göra det.

Vad beträffar de skadade glasögonen så var de två till tre år gamla. Hosar Mahmood har medgett att betala 1 000 kr av yrkade 1 500 kr. Det är utrett att glasögonen var helt funktionsdugliga innan händelsen, men att de nu inte går att använda. Om de inte hade gått sönder hade de haft en inte obetydlig kvarvarande livslängd. 1 500 kr får uppskattas vara en rimlig ersättning.

Vad beträffar sekretären ska det vara en möbel som köpts begagnad, men i gott skick, för det yrkade beloppet. Av Målsägande B:s egna uppgifter framgår att de inte försökt att laga luckan på den, som numera hänger ned. Med beaktande av att det är osäkert om skadan kan åtgärdas finner tingsrätten inte skäl att bestämma skadeståndet högre än till medgivna 300 kr.

Det framstår som oklart vad de fem ringarna varit värda. Det har inte ens lagts fram något fotografi av dem, eller annan liknande utredning. Tingsrätten finner mot dessa förhållanden att skadan inte kan anses vara högre än medgivna 100 kr.

Mascaran tillhörde enligt uppgift Målsägande Bs mamma. Då inget skadestånd medgivits och det skulle bli fråga om ersättning till annan än ägaren, ska skadeståndsanspråket ogillas.

Hosar Mahmood har medgett att utge ersättning för kränkning till Daniele Colmet med 5 000 kr. Hade tingsrätten haft anledning att fullt ut sakpröva frågan hade tingsrätten kommit fram till just det medgivna beloppet. Tingsrätten har goda skäl att anta att Daniele Colmet kommer att behöva vända sig till Brottsoffermyndigheten för att få ut sitt skadestånd. Av den anledningen vill tingsrätten ändå göra en självständig bedömning av rätten till kränkingsersättning.

Den som allvarligt kränker någon annan genom exempelvis hot eller våld ska ersätta den skada som kränkningen innebär. Vad som utgör en allvarlig kränkning bedöms utifrån samtliga omständigheter i varje enskilt fall. För vissa yrkeskategorier, bland annat poliser och ordningsvakter, gäller att de får räkna med att mötas med angrepp i arbetet och har också bättre beredskap för detta. Det anses ligga i sakens natur att det då krävs något mer än normalt för att en allvarlig kränkning ska kunna konstateras.

Det här hade kunnat sluta mycket allvarligt om inte Daniele Colmet hade fått upp sin hand som skydd. Det hade då varit fråga om ett förhållandevis allvarligt våldsbrott. Det ska inte ens en person med särskilt beredskap att bemötas med våld behöva tåla.

Daniele Colmet har berättat att hon hade ont i handen ett par dagar efteråt. Den momentana och hastigt övergående smärta som han beskrivit kan inte medföra att Hosar Mahmood mot sitt bestridande ska åläggas att utge ersättning för sveda och värk utöver vad som innefattas i den skada som ersätts för kränkning. Daniele Colmets skadeståndsyrkande i denna del kan därför inte bifallas.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
Rotel 1:1

DOM
2013-07-03

B 3223-13

Övrigt

Hosar Mahmood ska kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft. Det är för brottet grov våldtäkt inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Det finns också risk att han undandrar sig lagföring eller straff eller fortsätter sin brottsliga verksamhet.

De av försvararen och målsägandebiträderna begärda ersättningarna är skäligen. De ska därför tillerkännas de begärda beloppen. Hosar Mahmood kommer inte ha någon ekonomisk förmåga att betala tillbaka något av detta till staten. Kostnaderna ska således stanna på staten.

Hosar Mahmood har dömts för gärningar med fängelse i straffskalan. Han ska därför betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga nr 1 (DV 400)

Överklagande ställs senast den 24 juli 2013 till Svea hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Charlotte Dahl

I rättens avgörande har även nämndemännen Sune Olofsson, Solveig Larsson och Susanne Dahlgren deltagit. Rätten är enig.

Avräkningunderlag, se domsbilaga nr 2.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
Rotel 1:1

DOM
2013-07-03

B 3223-13

Hemlig bilaga till domen med identitetsuppgifter, se domsbilaga nr 3. Den som i domen anges som Sekretess motsvarar Målsägande A och den som anges som Sekretess B motsvarar Målsägande B.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

SOLNA TINGSRÄTT
Avdelning 1
Rotel 1:1

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2013-07-03
Solna

Mål nr B 3223-13

SOLNA TINGSRÄTT
Rotel 1:1

INKOM: 2013-07-03
MÅLNR: B 3223-13
AKTBIL: 77

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 930714-4015	Datum för dom/beslut 2013-07-03
Efternamn Mahmood	Förnamn HOSAR MOHSIN Mahmood

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

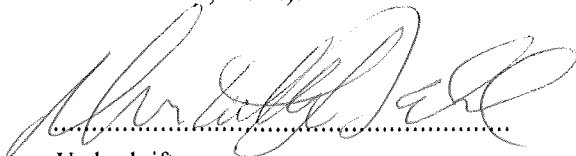
Datum	Datum
2013-04-17	—

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 1356
171 26 Solna

Besöksadress

Sundbybergsvägen 5

Telefon

08-561 658 00

Telefax

08-83 50 66

E-post: solna.tingsratt@dom.se

www.solnatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:30-16:00